

Wees goed voor elkaar

en vergeet mij niet

Een dankbare herinnering aan
GERTRUDIS van OMMEN

weduwe van Gerardus Joannes Derksen

30 - 1 - 1915

18 - 5 - 1990

Sterven doe je niet ineens,
maar elke dag een beetje.

En al die beetje's die je stierf,
het is vreemd maar die vergeet je.

Je was er duidelijk niet aan toe,
aan het leven bleef je hechten.

Maar uiteindelijk was je toch te moe,
je kon niet langer vechten.

Zo is moeder ook van ons heengegaan.
Zij wilde nog zo graag bij ons blijven en
wij hadden haar nog zo graag in ons
midden vast gehouden.

Ze was bijzonder dankbaar voor alles wat
wij, haar kinderen, voor haar deden.

Deze dank heeft ze zelf zeer treffend ver-
woord in dit gedicht dat wij bij haar
bescheiden vonden.

"De zon die scheen vandaag heel even.
Om zomaar haar warmte weg te geven.
Ik was heel blij vandaag,
er was voor mij 'n kans, heel even.
'n Vriend wat warmte mee te geven.
Ik was heel blij, maar had één vraag
God, krijg ik die kans nog even
om zomaar goed te leven".

Voor Uw blik van medeleven, ondervonden
na het overlijden van onze lieve moeder,
groot- en overgrootmoeder, betuigen wij U
onze oprechte dank.

kinderen, klein- en achterkleinkinderen